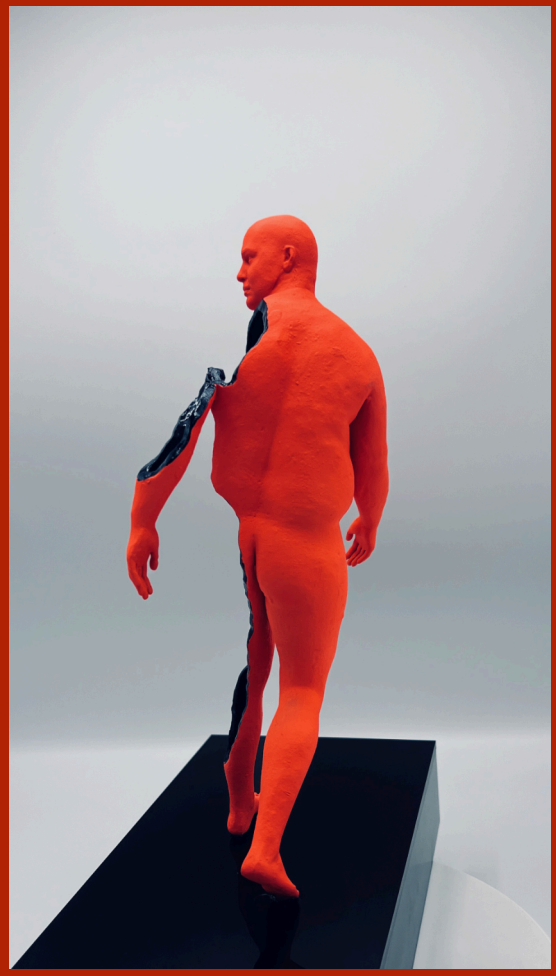
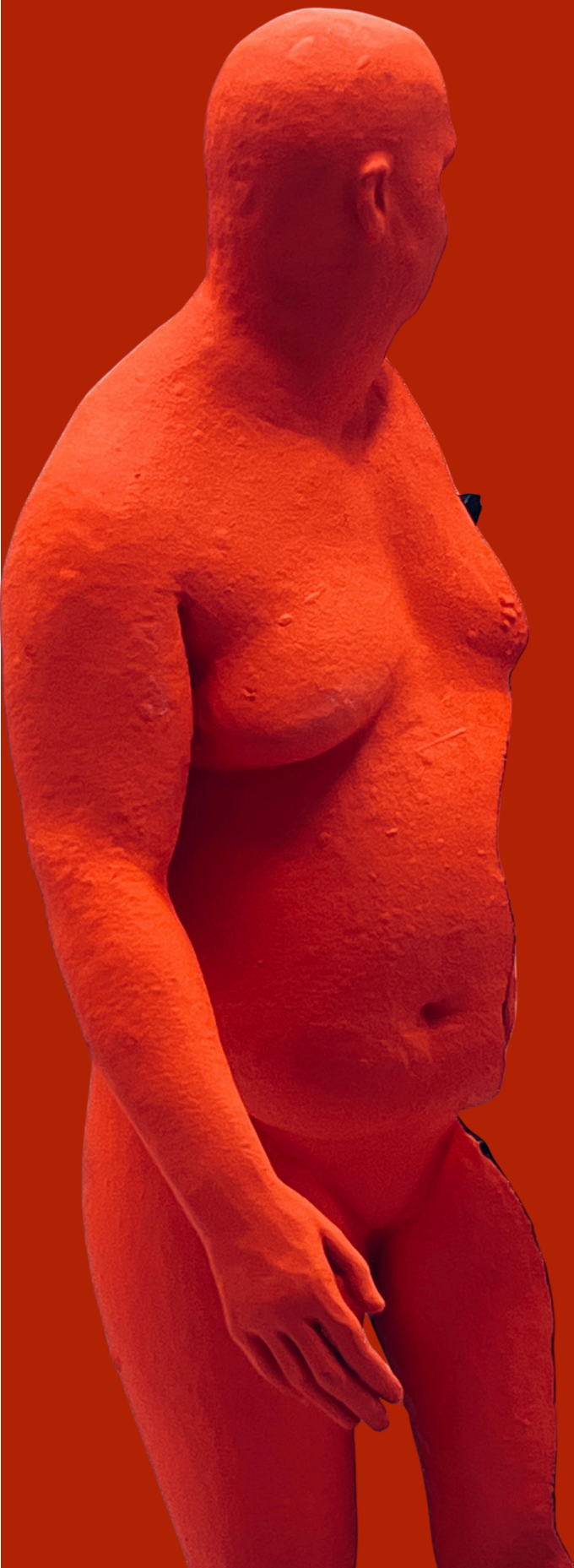

Hasan Cingiz®

GEÇİŞ

Ölçü: 30x12x14 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:011

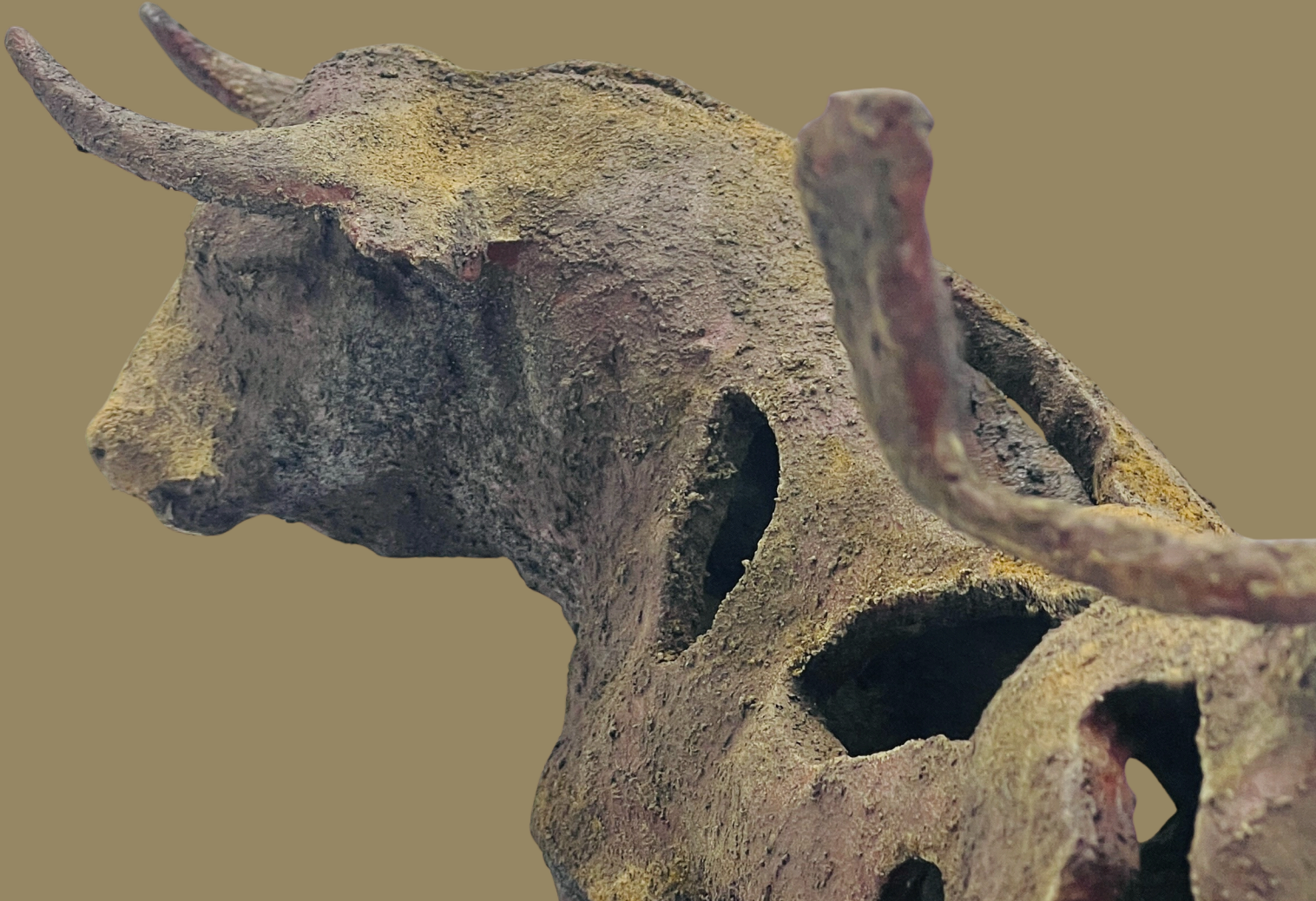
Ölçü: 30x30x15 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/4 no:012

Ölçü: 30x15x15 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/3 no:013

Ölçü: 30x15x15 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:14

Ölçü: 30x12x10 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/3 no:015

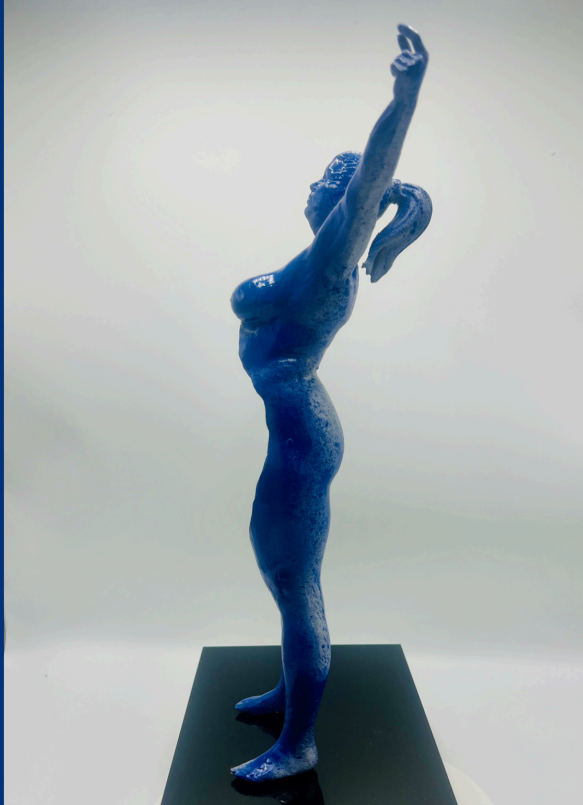

Ölçü: 30x12x14 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:016

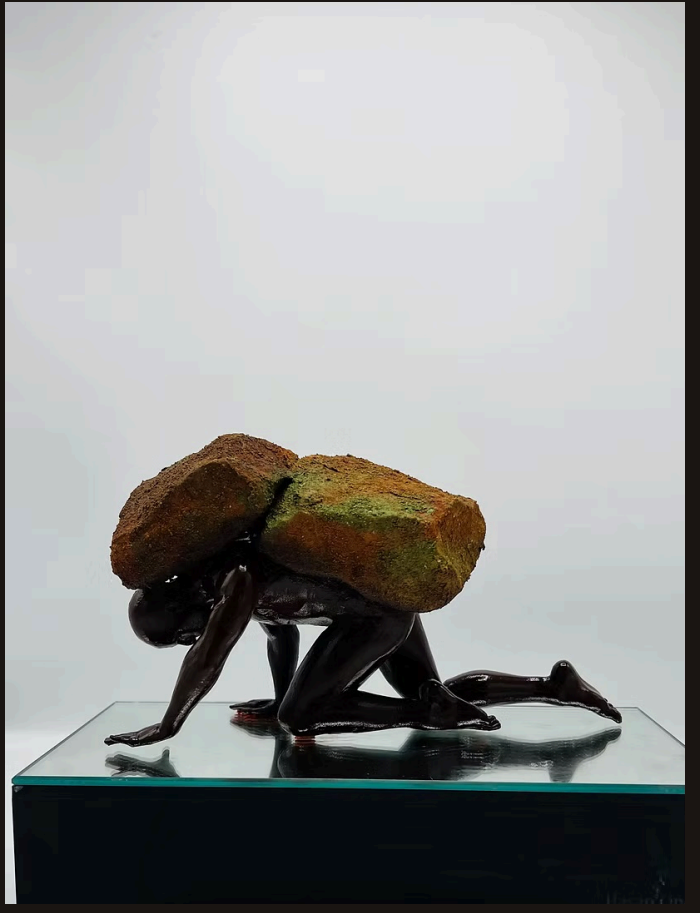

Ölçü: 30x15x20 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/4 no:017

Ölçü: 35x40x18 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:018

Ölçü: 30x20x15 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/3 no:019

Ölçü: 30x10x10 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:020

Ölçü: 30x22x22 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/5 no:021

Ölçü: 27x12x14 cm
Malzeme: Epoksi - Abs
Edisyon: 1/4 no:022

Eksik Bütünlük

İnsan, varoluşunun en başından beri bütünlüğü aramıştır. Mitolojilerde tanrılarla birleşmeyi, dinlerde sonsuz huzuru, felsefede hakikatin tamamını bulmayı arzularız. Ne var ki bu arzunun kendisi, eksikliğe işaret eder. Tamamlanmak istenen her şey, eksikliğini fark ettirir. “Eksik Bütünlük” tam da bu noktada doğar: bir şeyin hem eksik hem de bir bütün olabileceği paradoksal ve şiirsel bir alan.

Bu kavram, yalnızca bir çelişkiyi değil, insan olmanın özünü de taşır. Çünkü bizler tamamlanmamış varlıklarız; sürekli değişen, dönüşen ve arayan... Her zaman biraz eksik, ama bir yandan da tamam sayılabilecek kadar bütüne yakın.

Eksiklikten Doğan Bütünlük

Felsefede eksiklik, genellikle olumsuz bir boşluk olarak görülür. Oysa eksiklik, yaratının ilk adımıdır. Platon’un Şölen diyalogunda insanın ikiye bölünmüş olması ve diğer yarısını araması, eksiklikten doğan bütünlük arzusunun simgesidir. Lacan’ın psikanalizinde ise özne, daima “başka bir şey olma” arzusuyla hareket eder — bu arzu, geçişin kaynağıdır ama aynı zamanda öznenin itici gücüdür.

Sanatta ve estetikte ise eksiklik, izleyiciye alan bırakır. Boşluklar, yorumla doldurulur. Bütünlüğü tamamlamak izleyiciye düşer. Eksik olan, sanatın yaşayan ve soluk alan yanıdır. Bu nedenle “eksik bütünlük” yalnızca bir hal değil, aynı zamanda bir yöntemdir: tamamlanmamış bir form, izleyiciyle bütünleşir.